

SKLOŇOVÁNÍ SUBSTANTIV – JEDNOTLIVÉ VÝJÍMKY

ŠUO (*pes*)

„šuo“ patří ke skupině i-kmenových substantiv; skloňuje se podle vzoru „akmuo“; je to jediné litevské jednoslabičné substantivum.

	SINGULÁR		PLURÁL
N.	šuõ / šuvà	N.	šùnys
G.	šuñs	G.	šunų
D.	šuniui	D.	šunims
A.	šunį	A.	šunis
I.	šunimi / šuniù	I.	šunimis
L.	šunyjà	L.	šunysè
V.	šuniẽ	V.	šùnys

SESUO (*sestra*), DUKTĚ (*dcera*)

„sesuo“ a „duktė“ dnes patří ke skupině i-kmenových substantiv a tvoří samostatnou variantu jejich skloňovacího vzoru.

	SINGULÁR		PLURÁL		SINGULÁR		PLURÁL
N.	sesuõ	N.	sēserys	N.	duktė	N.	dùkterys
G.	seseřs	G.	seserų	G.	dukteřs	G.	dukteřų
D.	sēseriai	D.	seserims	D.	dùkteriai	D.	dukteřims
A.	sēseriį	A.	sēseris	A.	dùkteriį	A.	dùkteris
I.	seserimi / sēseria	I.	seserimis	I.	dukteřimi / dùkteria	I.	dukteřimis
L.	seseryjà	L.	seserysè	L.	dukteřyjà	L.	dukteřysè
V.	seseriẽ	V.	sēserys	V.	dukteřiẽ	V.	dùkterys

ŽMOGUS (člověk)

V singuláru se „žmogus“ skloňuje podle vzoru „alus“, a sice:

N. *žmogùs*, G. *žmogaũs*, D. *žmógui* (etc.)

V plurálu se „žmogus“ skloňuje podle vzoru „katė“, a sice:

N. *žmónès*, G. *žmonių*, D. *žmonėms* (etc.)

MĚNUO (*mėsis*)

Existuje také paralelní tvar nom. sg. „mėnesis“. Ačkoliv „mėnuo“ má v nom. sg. koncovku *-uo*, skloňuje se podle vzoru „žodis / brolis“, a sice:

N. sg. *mėnuo*; G. sg. *mėnesio*; D. sg. *mėnesiui*; A. sg. *mėnesį* (etc.)

MARTI (snacha), PATI (manželka)

Skloňují se podle vzoru „vyšnia“, a sice:

N. *martì, patì*; G. *marčiõs, pačiõs*; D. *marčiai, pāčiai* (etc.)

DĚDĚ (strýc), MĚMĚ (ňouma)

Ačkoliv patří k è-kmenovým substantivům, která jsou zpravidla feminina, je „dėdė“ substantivum mužského rodu. „Mėmė“ je tzv. substantivum neurčitého rodu a může se používat jako femininum i jako maskulinum: *ta mėmė*; *tas mėmė*. Skloňování těchto slov se neliší od skloňování ostatních slov vzoru „katė“.